

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΜΑΪΟΥ 2016
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ (ΠΑΛΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)**

A1.

Μη σε απασχολήσει πόσο κοστίζει: όποιος είναι τέτοιος μασκαράς έχει μικρή αξία. Ο Αίσωπος όμως οργίστηκε τόσο πολύ για την ελεεινή πράξη και το θράσος του δούλου, που τίποτα δε θα τον ευχαριστούσε πιο πολύ (τίποτα δε θα μπορούσε να του είναι πιο ευχάριστο) από το να ξαναπάρει πίσω το δραπέτη (από την επανάκτηση του δραπέτη).

Αν έπρεπε να δώσει κάποια διαταγή στους στρατιώτες του που του φαινόταν ότι ήταν κάπως σκληρή, διακήρυξε ότι τον είχε συμβουλέψει το ελάφι. Αυτό το ελάφι κάποια μέρα έφυγε και πίστεψαν ότι είχε πεθάνει. Όταν κάποιος είχε αναγγείλει στο Σερτώριο ότι το ελάφι είχε βρεθεί, ο Σερτώριος τον διέταξε να το κρατήσει κρυφό• επιπλέον (τον) καθοδήγησε να το αφήσει ξαφνικά ελεύθερο την επόμενη μέρα στο μέρος όπου θα βρισκόταν ο ίδιος μαζί με τους φίλους (του). Την επόμενη μέρα ο Σερτώριος, αφού δέχτηκε τους φίλους του στην κρεβατοκάμαρά του, τους είπε ότι είχε δει στον ύπνο του ότι το ελάφι, που είχε πεθάνει, επέστρεψε σ' αυτόν. Όταν το ελάφι, αφού αφέθηκε ελεύθερο από το δούλο, όρμησε στην κρεβατοκάμαρα του Σερτωρίου, προκάλεσε μεγάλη κατάπληξη.

B1.

scelerum

nulla re

grate

durissime

militi

cuidam diei

aliquibus

posteriore

quae

somne

vestri/ vestrum

admirationem

maiora

B2.

non vultis

sunto

adfice

potuissemus

visum iri

monebunt

fugitura fuerit

pereundo

credidisse

invenient

praecipientium

emiserint

dicendus

introrumpamus

oritura

Γ1α. « *ut nihil ei fugitivi* » : Δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο περιεχόμενο της κύριας με ρήμα το *adfectus est*. Εισάγεται με το συμπερασματικό σύνδεσμο *ut* (προεξαγγέλεται στο λόγο με τη δεικτική αντωνυμία *tanto*), εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το συμπέρασμα στη λατινική είναι μια υποκειμενική πράξη και συγκεκριμένα με υποτακτική *Ενεστώτα* (*possit*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων- συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

Γ1β. • *servi* : γενική υποκειμενική στα *scelus, audaciam*

- *gratius*: κατηγορούμενο στο *nihil*
- *fugitivi*: γενική αντικειμενική στο *recuperatio*
- *suum*: επιθετικός προσδιορισμός στο *cubiculum* (έμμεση αυτοπάθεια)
- *reverti*: υποκείμενο στο *visum esse*, ειδικό απαρέμφατο
- *a servo*: ποιητικό αίτιο (εμπρόθετο γιατί είναι έμψυχο) στο *emissa*

Γ1γ. *cerva*: (εννοείται) υποκείμενο του απαρεμφάτου σε πτώση ονομαστική, γιατί το ειδικό απαρέμφατο εξαρτάται από παθητικό δοξαστικό (*credita est*) (άρση λατινισμού).

Γ1δ. *Ut ea postero die repente in eum locum emitteretur ab eo.*

Γ2α. *quod is deberet imperare militibus*

Γ2β. Cervam/Eam cras repente in eum locum emitte, in quo ego cum amicis ero.

Γ2γ. cum Sertorius admisisset amicos

Γ2δ.

- si quid durius ei visum esset, a cerva sese monitum esse praedicavisset (υπόθεση ανοιχτή στην πραγματικότητα για το παρελθόν)
- si quid durius ei videatur, a cerva sese monitum esse praedicet (υπόθεση δυνατή ή πιθανή για το παρόν-μέλλον)

σύγχρονο
ΚΕΝΤΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ